

รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
Instructional of Reading Skill Model for the Early
Childhood of the Schools Under Bangkok Metropolitan
Administration

ปิ่นภพเยาว์ วัฒนสุนทรโรทยาน*

*บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

*Corresponding author. Email: peenaraya@yahoo.com

Received: January 31, 2019 Revised: November 8, 2019 Accepted: November 13, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหาการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย และพัฒนารูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 280 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลและอธิบายข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย พบว่า ครูการศึกษาปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นด้วยมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับมากทุกด้าน เรียงตามอันดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการบริหารสถานศึกษา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน และ 2) รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยให้กับเด็กปฐมวัย ควรประกอบด้วย 2.1) การจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อกระตุ้นความสนใจในการอ่านและเขียน เด็กปฐมวัยควรได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีตัวหนังสือ มีการทำกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อน ๆ และครู และควรได้รับโอกาสในการเลือกทำงานทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสนใจและชอบ 2.2) การจัดการเรียน

การสอนเป็นหน่วยบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายกับเด็ก ให้เด็กได้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ 2.3) บทบาทของครูต่อการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในการอ่าน ครูควรสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาให้กับเด็ก โดยการแนะนำให้เด็กได้เรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

คำสำคัญ: ทักษะการอ่าน เด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

Abstract

Research Instructional of reading skill model for the preschool children of the schools under Bangkok metropolitan administration. The purpose is to analyze the conditions and problems in reading Thai language of preschool children and develop the method of teaching reading skills. Using quantitative and qualitative research methods. A total of 280 samples were collected by questionnaires and interviews. Data were analyzed with descriptive statistics and content analysis. The research found that 1) The state of teaching Thai reading skills of preschool children, it is found that the teachers in early childhood education have a high level of opinions in all aspects. When each aspect was considered, it was found that all aspects were totally at the high level descending from high to low level namely, aspects of the measurement and evaluation of education, administration institutions, the teaching activities, the media production and instructional, respectively, and 2) Instructional of reading skill model for the preschool children, should contain: 2.1) The language environment for children. To stimulate interest in reading and writing. Children should be in an environment that is literal. The activities that interact with friends and teachers should be given the opportunity to choose their own work activities, interests and preferences. 2.2) The teaching units are integrated. To achieve a meaningful experience for children to see the relationship of things. 2.3) The role of teachers in promoting children's reading skills. Teachers should create a positive attitude towards learning to children. By introducing children to learn the language in various situations in daily life.

Keywords: Reading Skill, Early Childhood, the Schools Under Bangkok Metropolitan Administration

บทนำ

รายงานผลการจัดอันดับ The Global Competitiveness Report 2013-2014 ของ World Economic Forum-WEF ต่อระบบการศึกษาไทยชี้ว่าการศึกษาไทยนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ถึงระดับมหาวิทยาลัย มีคุณภาพต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้านอย่าง สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ลาว เป็นต้น ผลจากการจัดอันดับทำให้เห็นว่า การจัดการศึกษาที่เป็นอยู่ได้ละเลยการอ่าน ซึ่งรากของปัญหาและผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนของเด็กจะมีความสัมพันธ์กับการอ่าน มีข้อมูลและงานวิจัยระบุว่า เด็กไทยมีปัญหาด้านการอ่าน อ่านหนังสือไม่ออก อ่านติดๆ ขัดๆ ซึ่งปัญหาด้านการอ่านจะโยงไปถึงเรื่องการเขียน การวิเคราะห์ การจับใจความ การวิพากษ์ การแสดงความคิดเห็น จึงส่งผลถึงการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น (อุษณีย์ อนุรุทธวิงศ์, 2556) และจากผลการประเมินเรื่องการอ่าน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ตามโครงการประเมินนักเรียนนานาชาติ ซึ่งมีการประเมินจากกลุ่มประเทศ OECD (Organization for Economic Co-operation and Development) 34 ประเทศ และประเทศเข้าร่วมโครงการอีก 31 ประเทศ ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 50 และมีแนวโน้มว่าระดับคุณภาพการศึกษาไทยจะลดลงเรื่อย ๆ แสดงให้เห็นว่า เกิดอะไรขึ้นกับการศึกษาไทย เช่น ความสามารถในการอ่านของนักเรียนไทยร้อยละ 74 อยู่ในระดับภาษาไทยที่ใช้งานไม่ได้ มีเพียงร้อยละ 26 เท่านั้นที่สามารถใช้งานได้ เท่ากับว่าอ่านมากแต่ไม่สามารถนำไปใช้งานได้ ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องแก้ไข (พงศ์เทพ เทพกาญจนา, 2555) ขณะที่ปัญหาความอ่อนแอด้านการอ่านของเด็กกำลังเป็นปัญหาระดับชาติและส่งผลให้เด็กไม่สามารถเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เมื่อเข้าสู่ระดับชั้นที่สูงขึ้น หากปล่อยปัญหาดังกล่าวโดยไม่มีแนวทางแก้ไข อาจทำให้เด็กส่วนหนึ่งไม่ประสบผลตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา ซึ่งหมายถึงความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาไทย และระบบการศึกษาโดยภาพรวมอีกด้วย แนวทางการแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกของเด็ก จึงมีความเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง การแก้ปัญหาจึงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบ

ภาษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสำหรับการคิด ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการทางเขาวนปัญญาในขั้นสูง เป็นเครื่องมือการสื่อสาร

ทั้งในการแสดงออกถึงความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด และข่าวสาร อีกทั้ง ยังเป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ โดยเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง การวางแผนการจัดประสบการณ์ทางภาษาควรเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจว่า การจัดประสบการณ์มีความหมายที่กว้างกว่าการสอน หรือการถ่ายทอดความรู้ แต่เป็นการจัดเตรียมทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาทางภาษา และควรทำความเข้าใจด้วยว่า การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องที่สัมพันธ์กับการรู้หนังสือ (Literacy) ซึ่งหมายถึง ปฏิสัมพันธ์ทางสติปัญญาที่มีความซับซ้อนที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านกับข้อความ และระหว่างความรู้เดิมกับข้อมูลใหม่ และการรู้หนังสือของเด็กปฐมวัยเป็นการรู้หนังสือที่อยู่ในระยะแรกเริ่ม (Emergent literacy) เป็นการเรียนรู้ของเด็กก่อนที่จะพัฒนาไปสู่การมีทักษะการรู้หนังสืออย่างเป็นทางการ (Sowers, 2000; Tompkins, 2018) การจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงต้องวางแผนให้ครอบคลุมทั้งเรื่องภาษาและการรู้หนังสือในระยะแรกเริ่ม โดยแผนดังกล่าวจะต้องเหมาะสมกับพัฒนาการทางภาษาและการรู้หนังสือของเด็ก และมีลักษณะบูรณาการ ให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายเป็นรายบุคคล

จากทักษะการอ่านของเด็กซึ่งเป็นพัฒนาการที่ต่อเนื่อง การเตรียมความพร้อมด้านการอ่านจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องได้รับการฝึกตั้งแต่ช่วงปฐมวัย โดยเด็กควรมีประสบการณ์ในการอ่านผ่านเรื่องราวประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ เด็กในวันนี้จะซึมซับและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวได้ง่ายและรวดเร็ว ครูควรปลูกฝังและส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านอย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เด็กเกิดความคุ้นเคยและเคยชินกับการอ่านหนังสือจนพัฒนาเป็นนิสัยรักการอ่าน ซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา ส่งเสริมทักษะการฟัง กระตุ้นจินตนาการและความคิดรวบยอด เป็นการพัฒนาศักยภาพสมองผ่านการอ่าน เด็กที่อ่านหนังสือได้ปกติจะมีความเชื่อมโยงกันของสมองส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับสัญลักษณ์และสมองส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับภาษา องค์ประกอบพื้นฐานหลักที่ทำให้เด็กอ่านหนังสือถูกต้อง ได้แก่ การที่เด็กมีจำนวนคำศัพท์มากในสมอง รู้จักเสียงในภาษาสิ่งแวดล้อม รู้จักตัวอักษรและสัญลักษณ์ การปลูกฝังการรักการอ่านอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การทำกิจวัตรประจำวัน การเล่น การพูดคุย เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้จะส่งเสริมให้เด็กมีจำนวนคำศัพท์มากในสมอง รู้จักเสียงในภาษาสิ่งแวดล้อม เป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านหนังสือ มีการเรียนรู้ที่ดีขึ้น (สุรพงษ์ อัมพวันวงษ์, 2557)

จากประเด็นความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหาการอ่าน และพัฒนารูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายคือเด็กอ่านออก ตามมาตรฐานที่กำหนด มีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่เรียน ใฝ่รู้ และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง และธำรงรักษาสมบัติอันล้ำค่าทางวัฒนธรรมของชาติได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหาการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเชิงปริมาณ ครูปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จาก 50 สำนักงานเขต โดยแบ่งกลุ่มโรงเรียนตามการปฏิบัติงานของสำนักงานเขตที่ทำให้การปฏิบัติราชการ มีความสอดคล้องกับสภาพพื้นที่เศรษฐกิจสังคม วิธีการดำรงชีวิตของประชาชน ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพกลาง กลุ่มกรุงเทพใต้ กลุ่มกรุงเทพเหนือ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก กลุ่มกรุงเทพเหนือ กลุ่มกรุงเทพใต้ (สำนักงานการศึกษา, 2556) มีประชากรครูปฐมวัยจำนวน 1,959 คน ผู้วิจัยทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการคำนวณตามสูตรของ Taro Yamane คำนวณกลุ่มตัวอย่างครูปฐมวัย ได้จำนวน 280 คน

การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ คือ ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ ตามจำนวนกลุ่มของสำนักงานเขตจำนวน 6 กลุ่มๆ ละ 1 คน รวม 6 คน และครูที่มีผลงานด้านภาษาไทยและด้านการสอน ตามจำนวนกลุ่มของสำนักงานเขต จำนวน 6 กลุ่มๆ ละ 4 คน รวม 24 คน รวม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจากการศึกษาทฤษฎี แนวคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยข้อคำถามครอบคลุมกรอบแนวคิดการวิจัย และ ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุง แล้วนำกลับไปทดลองใช้กับครู จำนวน 30 ราย (ข้าราชการที่เป็นผู้บริหารและครูสังกัดกรุงเทพมหานครที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้) หลังจากนั้นนำกลับมาตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือด้านความเชื่อมั่นของข้อมูล โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.97

2. ประเด็นที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บข้อมูลในการวิจัยประกอบด้วย 1) การศึกษาเอกสาร (Document Study) เป็นการศึกษารวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทฤษฎี แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และใช้เป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล 2) นำแบบสอบถามและประเด็นที่ใช้ในการสนทนากลุ่มไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในลักษณะของการอธิบายข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้ 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลปัจจัยการเรียนการสอน และสภาพและปัญหาการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย ใช้วิธีการวิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ 2) ข้อมูลข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง และข้อสรุปที่ได้จากการสนทนากลุ่ม นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดการนำเสนอ ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูการศึกษาปฐมวัยที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 280 คน ส่วนใหญ่ มีอายุ 31 - 40 ปี ร้อยละ 44.3 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 69.6 มีประสบการณ์การเป็นครู 6-10 ปี และ 11-15 ปี ร้อยละ 26.4 มีประสบการณ์การปฏิบัติหน้าที่ครูการศึกษาปฐมวัย 1-5 ปี ร้อยละ 28.6 มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทย มากกว่า 3 ปีขึ้นไป ร้อยละ 51.1 เคยได้รับการอบรมด้านการสอนภาษาไทย พบว่า ไม่เคยได้รับการอบรม ร้อยละ 72.5 จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน พบว่า ไม่มีปัญหาด้านการอ่าน ร้อยละ 66.4 และเวลาที่ใช้ในการสอนเสริมการอ่านในแต่ละสัปดาห์ พบว่า ไม่มีการสอนเสริม ร้อยละ 64.3

ตารางที่ 1 สภาพการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย

สภาพการส่งเสริมการอ่าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ด้านการวัดผลประเมินผล	4.20	0.51	มาก	1
1) ครูควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	4.36	0.60	มาก	
2) ครูควรประเมินผลตามสภาพจริง และถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนปกติ	4.36	0.64	มาก	
3) ครูควรทำความเข้าใจเอกสารทางการประเมินผลการเรียนตามที่หลักสูตรปฐมวัยกำหนด	4.31	0.65	มาก	
4) เด็กควรมีส่วนร่วมในการประเมินของครู	3.93	0.82	มาก	
2. ด้านการบริหารสถานศึกษา	4.16	0.62	มาก	2
1) การส่งเสริมให้ครูศึกษาอบรมแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ด้านปฐมวัยเพิ่มเติม	4.46	0.62	มาก	

ตารางที่ 1 (ต่อ) สภาพการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย

สภาพการส่งเสริมการอ่าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
2) โรงเรียนมีกาวีเคราะห์หลักสูตรปฐมวัย และวางแผนการสอนการเตรียมความพร้อมด้าน ภาษาไทยให้สอดคล้องกับเด็กและชุมชน	4.35	0.69	มาก	
3) ผู้บริหารโรงเรียนจัดครูเข้าสอน โดยคำนึง ถึงความรู้ ความสามารถและความถนัด	4.33	0.68	มาก	
4) ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรปฐมวัยในโรงเรียน	3.64	0.76	มาก	
3. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.05	0.53	มาก	3
1) การจัดบรรยากาศ/กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้ เรียนเรียนอย่างมีความสุข	4.37	0.76	มาก	
2) ครูพยายามหาวิธีแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มี ปัญหาในการอ่านอย่างหลากหลายวิธี	4.35	0.71	มาก	
3) โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย	4.29	0.64	มาก	
4) ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์สอดคล้อง กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	4.15	0.88	มาก	
4. ด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนการ สอน	4.03	0.48	มาก	4
1) การใช้ภาษาของสื่อต้องถูกต้องเหมาะสมใช้ ศัพท์และประโยคไม่ซับซ้อน	4.43	0.64	มาก	
2) ขณะใช้สื่อการสอนควรให้เด็กได้มีส่วนร่วม ในการใช้สื่อให้มากที่สุดและเกิดการเรียนรู้	4.37	0.69	มาก	

ตารางที่ 1 (ต่อ) สภาพการส่งเสริมการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย

สภาพการส่งเสริมการอ่าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับที่
3) การเลือกสื่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียน และตรงตามเนื้อหาที่สอนสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย	4.30	0.62	มาก	
4) ครูผู้สอนควรใช้สื่อการสอนทุกครั้งและควรคำนึงถึงความปลอดภัยและใช้สื่อในสภาพที่ดีที่สุด	4.11	0.66	มาก	
ภาพรวม	4.11	0.43	มาก	

จากตารางที่ 1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของครูการศึกษาปฐมวัยเกี่ยวกับสภาพการสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยมากทุกด้าน โดยมีรายละเอียดเรียงตามอันดับ ได้แก่ ระดับความคิดเห็นด้วยมากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการวัดผลประเมินผล อันดับ 2 คือ ด้านการบริหารสถานศึกษา อันดับ 3 คือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และ อันดับ 4 คือ ด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของครูเป็นรายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

1) ด้านการบริหารสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวมครูการศึกษาปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นด้านการบริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับมากทุกข้อ ดังนี้ สถานศึกษาควรมีการส่งเสริมให้ครูศึกษาอบรมแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ด้านปฐมวัยเพิ่มเติม เป็นอันดับที่ 1 (ค่าเฉลี่ย 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62) โรงเรียนมีการวิเคราะห์หลักสูตรปฐมวัย และวางแผนการสอนการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไทยให้สอดคล้องกับเด็กและชุมชน เป็นอันดับที่ 2 (ค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69) ผู้บริหารโรงเรียนจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถและความถนัด เป็นอันดับที่ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68) และอันดับสุดท้ายคือ ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรปฐมวัยในโรงเรียน (ค่าเฉลี่ย 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76)

2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน จากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวม ครูการศึกษาปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นด้วยด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นรายข้อครูไม่ใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอนอย่างหลากหลาย มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.38) สำหรับรายข้ออื่น ๆ ที่มีระดับความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก นำมาจัดอันดับได้ ดังนี้ การจัดบรรยากาศ/กระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข เป็นอันดับที่ 1 (ค่าเฉลี่ย 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76) ครูพยายามหาวิธีแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านอย่างหลากหลายวิธี เป็นอันดับที่ 2 (ค่าเฉลี่ย 4.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71) โรงเรียนจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนได้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เป็นอันดับที่ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) และอันดับสุดท้ายของระดับความคิดเห็นด้วยมาก คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้สอนให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดวิเคราะห์สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (ค่าเฉลี่ย 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.88)

3) ด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้การสอน จากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวม ครูการศึกษาปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นด้วยด้านการผลิตสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้การสอน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นรายข้อครูไม่มีการผลิตสื่อ ไม่นำสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลายมาช่วยในการสอนเพื่อสร้างความสนใจ มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.33) สำหรับรายข้ออื่น ๆ ที่มีระดับความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก นำมาจัดอันดับได้ ดังนี้ การใช้ภาษาของสื่อต้องถูกต้องเหมาะสม ใช้ศัพท์และประโยคไม่ซับซ้อน เป็นอันดับที่ 1 (ค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) ขณะใช้สื่อการสอนควรให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการใช้สื่อให้มากที่สุดและเกิดการเรียนรู้ เป็นอันดับที่ 2 (ค่าเฉลี่ย 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69) การเลือกสื่อการเรียนรู้ต้องเหมาะสมกับผู้เรียน และตรงตามเนื้อหาที่สอนสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย เป็นอันดับที่ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62) และอันดับสุดท้ายของระดับความคิดเห็นด้วยมาก คือ ครูผู้สอนควรใช้สื่อการสอนทุกครั้งและควรคำนึงถึงความปลอดภัยและใช้สื่อในสภาพที่ดี (ค่าเฉลี่ย 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.66)

4) ด้านการวัดผลประเมินผล จากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวม ครูการศึกษาปฐมวัยมีระดับความคิดเห็นด้วย ด้านการวัดผลประเมินผล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็นด้วยในระดับมากทุกข้อ นำมาจัดอันดับได้ ดังนี้ ครูควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นอันดับที่ 1 (ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60) ครูควรประเมินผลตามสภาพจริง และถือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนปกติ เป็นอันดับที่ 2 (ค่าเฉลี่ย 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64) ครูควรทำความเข้าใจเอกสารทางการประเมินผลการเรียนตามที่หลักสูตรปฐมวัยกำหนด เป็นอันดับที่ 3 (ค่าเฉลี่ย 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65) และอันดับสุดท้ายของระดับความคิดเห็นด้วยมาก คือ เด็กควรมีส่วนร่วมในการประเมินของครูในบางโอกาส (ค่าเฉลี่ย 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.82)

2. รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยของเด็กปฐมวัย โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ควรต้องประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1) การจัดบรรยากาศทางภาษาที่ส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการให้ความสำคัญต่อการกระตุ้นความสนใจในการอ่านและเขียน เด็กปฐมวัยควรได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีตัวหนังสือ มีการทำกิจกรรมที่ตนชอบและสนใจแบบมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อน ๆ และครู มีมุมประสบการณ์ภายในห้องเรียน เช่น มุมหนังสือที่มีการจัดวางหนังสือให้เหมือนกับหนังสือในห้องสมุด บนชั้นหนังสือควรมีหนังสือนิทานสำหรับเด็กอย่างน้อยควรมีเท่ากับจำนวนเด็กในชั้นเรียน เด็กสามารถเข้าไปอ่านได้อย่างอิสระและสามารถยืมกลับไปอ่านต่อที่บ้านได้ และเพื่อให้เด็ก ๆ ค้นเคยกับตัวหนังสือ ครูอาจจัดให้มีมุมเขียนหนังสือ จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เด็กนั่งเขียน จัดหาบอร์ดขานอ้อยที่ติดผนังสำหรับติดงานเขียนหรืองานภาพวาดของเด็ก ๆ เป็นต้น การให้เด็กอยู่ในที่แวดล้อมไปด้วยหนังสือนั้นเพื่อให้เด็กเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองตามธรรมชาติ

2) การจัดการเรียนการสอนเป็นหน่วยบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายกับเด็ก ให้เด็กได้เห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ

3) บทบาทของครูต่อการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในการอ่าน ครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาให้กับเด็ก อาจทำได้โดยการสร้างประสบการณ์ให้เด็กได้เรียนรู้การใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เด็กประสบในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะทำให้เด็กได้สามารถเรียนรู้และแก้ไขข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของตนเอง และเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทย

ทั้งนี้ ครูผู้เป็นคนให้ข้อมูลคนสำคัญได้มีข้อเสนอแนะต่อการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในการอ่าน ได้แก่

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ครูควรจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ไม่ควรสอนทักษะทางภาษาอย่างเป็นทางการ แต่ควรเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความท้าทายน่าสนใจให้เด็กเกิดความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรม โดยที่เด็กสามารถประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้นๆ ด้วยตนเอง โดยครูจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ชี้แนะ กิจกรรมที่จัดนั้นควรเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการทางภาษาของเด็ก และช่วยให้เด็กก้าวไปสู่พัฒนาการทางภาษาในขั้นต่อไป และควรจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างกันของเด็ก ตัวอย่างการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ได้แก่

1. การสนทนาข่าวและเหตุการณ์ เป็นกิจกรรมที่เด็กและครูจะได้สนทนาร่วมกันในช่วงเริ่มต้นกิจกรรมของแต่ละวัน มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันระหว่างครูและเด็กและได้เปลี่ยนกันเป็นผู้พูดและผู้ฟัง ในกิจกรรมนี้ครูควรชี้แนะให้เด็กมีมารยาทที่ดีในการพูดและการฟัง หากเด็กคนใดไม่ต้องการพูดครูก็最好不要มีการบังคับให้เด็กต้องพูด ทั้งนี้ เพื่อให้เด็กที่ขาดความมั่นใจในตนเองจะรู้สึกสบายใจไม่ถูกกดดันในการที่จะมีส่วนร่วมในการฟังและพูด เนื้อหาที่ใช้ในการสนทนาร่วมกันเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน และเหตุการณ์ที่มีความพิเศษของแต่ละวัน เช่น ในวันเด็กห้องเราจะทำกิจกรรมอะไรบ้าง เป็นต้น ซึ่งเนื้อหาในการสนทนาจะเป็นข้อมูลที่ได้จากเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้ว่าตนเองสามารถเล่าเรื่องเพื่อแลกเปลี่ยนในชั้นเรียนได้ จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่จะมีการเตรียมเรื่องที่จะพูดไว้ล่วงหน้า

2. การอ่านออกเสียง เป็นกิจกรรมที่ครูเลือกเนื้อเรื่องมาอ่านให้เด็กฟัง หลังจากที่คุณครูอ่านจบ ก็จะเปิดโอกาสให้เด็กได้ตั้งคำถามและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องราวในหนังสือที่คุณครูอ่าน และครูควรเตรียมข้อมูลที่เป็นคำใหม่ คำยาก ที่มีอยู่ในเนื้อเรื่อง ตั้งคำถามที่กระตุ้นให้เด็กคิดวิเคราะห์ หลังจากนั้นควรมีการจัดกิจกรรมต่อเนื่องจากเรื่องที่คุณครูอ่านให้เด็กได้เลือกทำตามความสนใจ เช่น เล่นบทบาทสมมติ เตรียมรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่คุณครูอ่านให้เด็กได้เรียงลำดับเรื่องราว เป็นต้น หรือให้เด็กเล่าเรื่องซ้ำ โดยหลังจากที่คุณครูอ่านเนื้อเรื่องให้เด็ก ฟังแล้ว ครูต้องตั้งคำถามเพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กคิดและจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟัง จากนั้นครูให้เด็กเล่าเรื่องที่ฟังโดยการเล่าเรื่องของเด็กอาจเป็นกิจกรรมระหว่างครูกับเด็ก หรือเป็นกิจกรรมระหว่างเด็กกับเด็กด้วยกัน

3. การอ่านหนังสือร่วมกัน เป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูกับเด็ก โดยเริ่มจากการอภิปรายเนื้อเรื่องที่จะอ่านด้วยกัน เป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจหนังสือที่จะอ่าน และช่วยให้เด็กมีความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน

อภิปรายผล

รูปแบบวิธีสอนทักษะการอ่านภาษาไทยให้กับเด็กปฐมวัย ควรต้องประกอบไปด้วย ส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีตัวหนังสือ มีการทำกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนและครู และควรได้รับโอกาสในการเลือกทำงานทำกิจกรรมที่ตนเองมีความสนใจและชอบ ดังที่ นฤมล เนียมหอม (2555) ได้สรุปว่า สภาพแวดล้อมทางภาษาเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการกระตุ้นความสนใจในการอ่าน ซึ่งการสอนอ่านภาษาไทยในระดับปฐมวัยจะเป็นการสอนที่ไม่เคร่งเครียด ไม่เป็นทางการ แต่เป็นการสอนที่ให้เกิดไปปฏิบัติกิจกรรมด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน

2. การจัดการเรียนการสอนเป็นหน่วยบูรณาการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่มีความหมายกับเด็ก ครูควรมีการวางแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอ่าน เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาแบบลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านการเล่น เรียนรู้อย่างมีความสุข จัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการ ลักษณะกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นแบบเปิดกว้าง จัดให้มีประสบการณ์ที่หลากหลายโดยให้เด็กได้เรียนรู้ตามความสนใจหรือให้เด็กได้แสดงออกในแนวทางที่เขาสนใจ ซึ่งในหนึ่งสัปดาห์เด็กสามารถเรียนรู้ได้จากหลายกิจกรรมและในหนึ่งกิจกรรมเด็กสามารถเรียนรู้ได้หลายทักษะหลายประสบการณ์ (ฉวีวรรณ เศวตมาลย์, 2555) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนเป็นหน่วยบูรณาการนี้ ครูควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาว่า มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับพัฒนาการทางด้านการคิดและสติปัญญา ดังนั้นการเรียนรู้ทางด้านภาษา จึงควรฝึกฝนให้เด็กได้พัฒนาการคิด จากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา เช่น ให้เด็กเลือกคำใดคำหนึ่งแล้วให้คิดเชื่อมโยงไปถึงคำอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับคำที่เด็กเลือก หรือให้เด็กเขียนคำประโยคตามประสบการณ์ที่เด็กเคยได้รับจากการฟังนิทาน การไปทัศนศึกษา เป็นต้น ครูที่สามารถเชื่อมโยงการเรียนของเด็กให้เกิดขึ้นจะทำให้เด็กสามารถถึงประสบการณ์เดิมที่ได้รับ ไปเชื่อมโยงสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ได้อย่างผสมกลมกลืน โดยเฉพาะการเชื่อมโยงประสบการณ์พื้นฐานทางด้านภาษาของเด็ก (นิติธร ปิลวาสน์, 2558)

3. บทบาทของครูต่อการส่งเสริมให้เด็กมีทักษะในการอ่าน ครูควรที่จะต้องเริ่มให้เด็กรักการเรียนภาษาในแนวทางที่ทำให้เด็กประทับใจ ถ้าเป็นการอ่านสามารถนำวิธีการสอนในลักษณะการเตรียมความพร้อมในการอ่านเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน รู้จักหนังสือ เช่น เล่านิทานให้เด็กฟังทุกวัน อ่านหนังสือร่วมกับเด็ก และสนทนาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องในหนังสือ ฝึกให้คุ้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือ และเข้าใจเรื่องจากภาพ เป็นต้น ดังที่ บุปผา เรืองรอง (2557) กล่าวว่า บทบาทครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้เกิดผลตามจุดมุ่งหมายคือ การจูงใจ ใ้ใจให้เด็กสนใจจะอ่าน และอ่านจนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่านนั้น ครูจะต้องรู้จักวิธีการจัดและฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ เพราะการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยองค์ประกอบทางด้านความรู้และความงามคือ กิจกรรมที่จัดจะต้องมีทั้งให้เห็นภาพ ทำให้น่าดู เป็นที่ประทับใจ ดึงดูดให้ชมและจดจำไว้ได้นาน ก่อให้เกิดจินตนาการในใจของเด็กจนพร้อมที่จะทำสิ่งที่ดี ๆ ต่อไป

การส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีความสนใจในการอ่าน จะสามารถทำให้เด็กได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่มีความหมายตรงกับความสนใจและความต้องการของเด็ก ได้แก่

1. สามารถทำให้เด็กมีความสุขกับการเรียนภาษา เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้อ่านส่งเสริมการอ่านโดยการคำนึงถึงพัฒนาการและความสามารถของเด็กนั้น จะทำให้เด็กสนใจต่อการเรียนรู้อ่าน ไม่รู้สึกเครียด

2. สามารถทำให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษา ทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน เติบโตตามศักยภาพของเด็ก โดยนวัตน์ พวงนาค (2553) ได้เสนอการจัดกิจกรรมว่าควรมีลักษณะดังนี้ 1) ใ้ใจให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ 2) ใ้ให้เกิดความพยายามที่จะอ่านเพื่อจะได้รู้เรื่องที่น่านู้ที่อยู่ในหนังสือ และนำสนุกตามกิจกรรมที่จัดขึ้น 3) แนะนำ กระตุ้นใ้อยากู้อายกเห็นเรื่องน่านู้ต่าง ๆ เกิดความรอบรูู้ คิดกว้าง และมีกรอ่านต่อเนื่องจนเป็นนิสัย 4) สร้างบรรยากาศที่น่าอ่าน รวมทั้งใ้มีวัสดุกรอ่าน มีแหล่งกรอ่านที่เหมะสมและเพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดกิจกรรมทักษะการอ่านภาษาไทย ครูควรคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กแต่ละคน เพราะเด็กแต่ละคนมีพัฒนาการทางภาษาแตกต่างกัน บางกิจกรรมเด็กบางคนอาจไม่เข้าใจทำให้ทำตามเพื่อนไม่ทัน และสื่อที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมควรมีเรื่องราวเนื้อหาที่เหมะสม มีความหลากหลาย โดยคำนึงถึงเหมะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก

2. บทบาทครูมีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทย ดังนั้น ครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรม ซึ่งจะส่งผลต่อการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านและเกิดทักษะทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรมีการศึกษาการออกแบบสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่านของเด็กปฐมวัยและเยาวชน

4. ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการส่งเสริมทักษะการอ่านร่วมกันในเรื่องการพัฒนาลักษณะนิสัยด้านอื่น ๆ เช่น ความเชื่อมั่นในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จวีวรรณ เศวตมาลย์. (2555). การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.kanid.com/burana.html>.
- นวรรตน์ พวงนาค. (2553). การส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.kroobannok.com/35482>.
- นฤมล เนียมหอม. (2555). การจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.nareumon.com/ห้องเรียนครูแมว>.
- นิดิทร บิลวาสน์. (2558). ความสนใจในการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก <http://taamkru.com/th>.
- บุบผา เรืองรอง. (2557). การพัฒนาภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- พงศ์เทพ เทพกาญจนา. (2555). การพัฒนานโยบายความมั่นคงแห่งชาติของ ศธ. ใน หลักสูตรวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (วปอ.) 8 ธันวาคม 2555. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- สุรพงศ์ อำพันวงษ์. (2557). การเตรียมความพร้อมทักษะพื้นฐานด้านการอ่านในเด็กปฐมวัย. *ข่าวสารกรมสุขภาพจิต*. 21 (249), 6-9.
- สำนักการศึกษา. (2556). สถิติการศึกษา. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก <http://www.bangkok.go.th/bangkokeducation/page/sub/11493/%E0%B8%9E%E0%B8%A82560>.

- อุษณีย์ อนุรุทธีวงศ์. (2556, 10 กันยายน). มศว.ซีการอ่านเด็กไทยวิกฤติ. **หนังสือพิมพ์คมชัดลึก**. สืบค้น 3 ตุลาคม 2560 จาก ads.komchadluek.net/newspaper.
- Sowers, J. (2000). **Language arts in early education**. Clifton Park, NY: Delmar Learning.
- Tompkins, G.E. (2018). **Literacy for the 21st century: A balanced approach**. Port Melbourne: Pearson Education Australia.